

سرپناه در کویر

برای زنده ماندن در صحرا مهمترین فاکتور وجود سرپناه برای حفاظت درمقابل آفتاب، گرما و باد است .

- *در صحرا مواد موردنیاز برای ساخت سرپناه به راحتی در دسترس نیست .
- *پوشاندن بدن به وسیله شن محافظت اولیه ای درمقابل گرما به وجود می آورد و از دست دادن آب از طریق پوست را کاهش میدهد .
- *در مناطق شنی چاله ای در زمین بکنید و یا حفره ای طبیعی پیدا کنید و درون آن را با پارچه ای برزنتی ببوشانید. لبه های آن را با شن روی زمین محکم کنید .
- *در مناطق صخره ای و سنگی چند تکه سنگ را روی هم بچینید تا حفاظتی درمقابل چادر اسکان شما باشد .

- *از پستی بلندی های طبیعی صحرا برای سرپناه و سایه استفاده کنید مثلاً یک درخت، بوته ها، یا تل سنگهای روی هم، غارها، سرایشی های تپه های شنی و یا دیواره های یک رودخانه خشک شده. (به دنبال نشانه هایی از جریان آب و سیل که شاید ناشی از بارندگی در کیلومترها دورتر باشد بگردید. خوب نگاه کنید و خوب گوش دهید.)
- *از پناهگاههایی که توسط مسافران و گردشگران قبلی ساخته شده و باقی مانده استفاده کنید .

گودال

گودال مورد نظر باید ۰/۶ تا ۰/۹ متر عمق داشته باشد. و ورودی آن باید به سمت شمال باشد. کف گودال را ببوشانید تا از انتقال رطوبت احتمالی زمین جلوگیری کند. از دو لایه پارچه برزنتی با حداقل عرض ۲۵ سانتیمتر که به عنوان عایق در برابر گرمای خورشید از شما محافظت خواهد کرد استفاده کنید.

ورودی گودال

- ورودی گودال را بسیار کوچک و باریک بسازید تا از بازتابش نور خورشید به درون گودال جلوگیری کند
- منطقه ای ایده آل برای ساختن سرپناه در نزدیکی آب، ابزارهای مورد نیاز یا مواد سوختی است .
- ویژگیهای زمین
- *زمینی پهن و گسترده برای راحت خوابیدن .
- *قسمتی مرتفع که آب به آنجا راه نیابد .

*ایمن در برابر باد، جهت های شرقی و یا جنوبی تپه ها، جنگلها و موانع دیگر را برای این کار انتخاب کنید چرا که در نیم کره شمالی باد معمولاً از غرب می وزد.

*از موانع طبیعی در برابر باد استفاده کنید تا زحمت ساخت و سازتان کمتر شود. موانعی از قبیل صخره ها، درختان، درختان افتاده، غارها، پناهگاههای درون سنگها و تپه های شنی .

*در زمان سفر در مناطق کوهستانی در جستجوی غار، شکاف یا رف های سنگی باشید .

*اگر در نزدیکی یک حجم زیاد آب، سرپناه می سازید از مناطقی که پایین تر از سطح آب هستند اجتناب کنید .

*از آبراهه های خشک شده دوری کنید چرا که یک توفان ممکن است جانپناه شما را دچار سیل کند .

آب

*آیا آب دردسترس است؟

*سرپناه خود را حداقل ۲۷ متر پایین و دورتر از منبع آب خود بسازید، بدین ترتیب میتوانید از آب آلوده نشده استفاده کنید .

*در نزدیکی آبهای راکد و آبهایی با جریان بسیار آرام جانپناه نسازید، چراکه این آبها احتمالاً محتوی تعداد زیادی حشره است .

لوازم ساختن سرپناه

*موقعیتی را انتخاب کنید که نزدیک ابزارهای مورد نیاز و مواد لازم برای سوخت است .

حشرات و حیوانات

*بهبتر است برجستگی که برای ساختن سرپناه انتخاب میکنید رو به نسیم باشد یا منطقه ای

در معرض نسیم دریا باشد که حشرات دور شوند .

*مناطق در جنگل که در نزدیکی جریانهای تند آب قرار دارد بسیار مناسب است به دلیل اینکه

پشه ها از این جریانهای تند دور هستند .

*از چاله های در معرض آب گرفتگی و از ردپاهای حیوانات دوری کنید .

*مراقب مناطقی که پر از مورچه است باشید .

*مراقب باشید در معرض زنبورهای عسل و زنبورهای سرخ قرار نگیرید .

عوامل دیگر

*در معرض دید باشید که بتوانید در مواقع لزوم کمک بخواهید .

*پناهگاه کوچکی بسازید چرا که بدین ترتیب انرژی کمتری مصرف میکنید، به گرمای کمتری

نیاز دارید و معمولاً چنین پناهگاهی ساختار پیچیده ای ندارد.

*توجه کنید که چه مدت در آن محل خواهید ماند و چه مدت طول میکشد تا سرپناhtان را بسازید.

*مقدار انرژی لازم برای ساختن سرپناه را محاسبه کنید.

*در مناطقی با آب و هوای معتدل پناهگاه خود را رو به جنوب بسازید. در این حالت خورشید بیشترین گرما را به شما میدهد و پناهگاهتان را خشک نگه میدارد.

*ورودی سرپناhtان را رو به شرق بسازید که بتوانید اولین اشعه های خورشید را بگیرید. این شما را گرم میکند و روحیه تان را افزایش میدهد.

*شما ممکن است بخواهید در جایی مخفی بخواهید که از هر مشکلی دور باشید. چادر شما باید بیشتر از یک سرپناه طبیعی در معرض دید باشد. خوابیدن در چادر حس شما را نسبت به خطرات محیط اطراف کاهش میدهد (مثل یک سنجاب جونده).

*نظامیان برای دور ماندن از دید دشمن باید کاملاً پنهان شوند و موقعیت دیده بانی خوبی نیز داشته باشند. همینطور لازم است از راههای مستقر برای فرار استفاده کنند.

برای ساختن سرپناه

*از آبراهه های خشک شده دوری کنید، چراکه یک توفان ممکن است جانپناه شما را دچار سیل کند.

*از ساختن سرپناه در میان انبوه چوبهای ضخیم جنگل اجتناب کنید چراکه به دلیل کمبود تابش خورشید و وزش باد به سختی خشک میشوند.

*سرپناه خود را بر روی زمینهای سنگی نسازید. برای خوابیدن، کندن زمین و فرو بردن تیرک مشکل خواهید داشت.

*در معرض جریان قوی باد مثل ورودی دره ها قرار نگیرید.

*از مناطقی که در آن احتمال سقوط مخروط و شاخه های کاجها وجود دارد دوری کنید.

*در زمان توفان در زیر درختان بلند قرار نگیرید.

*از مخفیگاه حیوانات مثل خرسها دوری کنید.

*از نزدیکی به لانه مورچه ها، به گیاهان سمی، زنبورها، لانه زنبورهای سرخ و حشرات دیگر پرهیزید.

*از درختان خشک شده و آنهایی که احتمال افتادنشان وجود دارد، دور شوید.

*از کناره های پر از چوب و مرطوب رودهای آرام که خانه پشه ها هستند دوری کنید.

*در شبها سرپناه نسازید. اگر راه دیگری ندارید کانال آبی در قسمت بالا و اطراف سرپناه خود

• بکنید .

*در دره هایی با ارتفاع بسیار پایین که در مسیر جریانهای بسیار سرد قرار دارند پناهگاه نسازید .
*از مناطق بهمن گیر دوری کنید. احتمال ریزش سنگ در تابستان و بهمن در زمستان این مناطق وجود دارد. بهمن های تابستانی و رانش زمین گلی در اثر ریزش باران اتفاق می افتد. این مناطق را میتوان از روی کمبود پوشش گیاهی شان تشخیص داد .
*در زمستان از لبه های برقی کوهها دوری کنید .

سرپناه های طبیعی

بینید حیوانات از چه مکانهایی استفاده میکنند؟

غارها، طاقچه های کوهستانی، حفره چوبها، تنه درختان، سنگهای برجسته، شکافها و شیبها. نگاه کنید که یک حیوان چطور از یک فضای باز در زمستان عبور میکند؟ می بینید که با حرکتی مارپیچ به جلو و عقب از جریان هوای سردی که برای ما قابل رؤیت و تشخیص نیست خود را دور میکند. این کاملاً نسبت به محیط اطرافشان حساس ترند و ما باید از حیات وحش چیزهای زیادی بیاموزیم .

یک پناه طبیعی را میتوان با اضافه کردن بستری از برگها، شاخه های محافظ و پوشش های دیگر برای حفظ گرما و دور نگه داشتن رطوبت به جایی مناسب تبدیل کرد .

استفاده از چوب طناب

برای جلوگیری از رانده شدن قطرات آب در طول طنابهای نگهدارنده چادر چوب دست و یا طنابی را باید در ۳ سانتیمتری چادر به طناب آن متصل کرد اگر به چادر نزدیکتر باشید قطرات به داخل آن راه می یابند .

روشهای کمپینگ

نشست آب در چادر نخی را به سوراخ چادر متصل کنید، در این حالت آب در طول نخ حرکت میکند و در ظرفی در انتهای آن جمع میشود .

در اطراف پناهگاه باید مجراهای آبی ساخته شود که مانع از سیل زدگی کف زمین و یا انباشته شدن آب در زیر لایه کفی چادر شود .

اگر درخت خشک است زیر آن آتش روشن نکنید .

مطمئن شوید که درخت نخواهد افتاد .

از شاخه ها میتوان به عنوان محافظ استفاده کرد .

مخروطیان به دلیل تراکم زیاد شاخه هایشان برای این کار بسیار مناسبند.

پناهگاهی از شاخه اصلی درختان

در صورتی که درخت ظاهری افتاده داشته باشد بسیار مخفی است.

* اگر درخت به طور طبیعی افتاده باشد هیچ ساخت و سازی نیاز ندارد. در اینجا ممکن است دچار مشکل وزش باد شوید چراکه بادی که این درخت را انداخته است احتمالاً به درون پناهگاه شما نیز میوزد.

* مراقب باشید که چگونه کمپ می زنید، مواظب افتادن درخت و آتشی که روشن میکنید باشید.

حفره طبیعی

حفره های زمینی پوشیده شده با شاخه ها، علفها و یا پوسته درختان (مثل دانه های ریز سنگ) باران را از شما دور نگه میدارند.

پناهگاهی از ریشه درختان

* در پای یک درخت افتاده و در زاویه ای قائمه با باد یافت میشود.

* میتوان از آن ریشه برجسته به عنوان بدنه اصلی پناهگاه استفاده کنید.

* میتوانید مابقی خاک موجود در ریشه را تخلیه کنید یا با اضافه کردن شاخ و برگهای دیگر شرایط آن را بهتر کنید.

میتوان در زیر ریشه ها آتشی برپا کرد ولی باید مراقب اطراف خود باشید. در مواقع رعد و برق زیر درختهای بلند قرار نگیرید به خصوص اگر آنها تنها جسم بلند آن منطقه هستند.

شاخه ها و برگهای انبوه درختان

از این سرپناه میتوانید در زمستان و تابستان استفاده کنید. در نزدیکی خود آتش روشن نکنید.

شکافها و رف ها

میتوانید از شکافها و طاقچه های کوه پناهگاهی عالی به خصوص در زمستان بسازید. در زمان توفان مراقب رعد و برق باشید.

مراقب لغزش سنگ و یا ریزش گگل که ممکن است آن قسمت را کاملاً بپوشاند باشید. برای جلوگیری از تجمع دود آتش را در فاصله ای مناسب روشن کنید.

پوسته و تنه افتاده درختان

قطعات بزرگ پوسته درختان را میتوان بر روی تنه درخت قرار داد. این تکه ها باید یکدیگر را پوشش دهند. طوری که باران را به زمین هدایت کنند، درست مثل قطعات موزاییکی که روی سقف خانه ها قرار میدهند.

پشه بند

میتوان از پارچه های مشبک و توری برای این کار استفاده کرد. تکه ای از یک پارچه توری سیاه رنگ کار را آسانتر میکند. چون از درون آن میتوان محیط را بهتر دید و حشرات کمتری جذب رنگهای تیره میشوند.

تار پولین، پوشش دهنده ورودی غار و یا رف با گیر دادن لبه تار پولین به دورن شکافهای سنگ برجسته بالای سرتان آن را محکم کنید. میتوانید از میخ نیز برای محکم کردن آن استفاده کنید.

پانچوها

پانچو در پشت سر (یک پانچو)

پانچو وسیله ای است که قابلیتهای استفاده زیادی دارد و در تمام مراحل سفر میتوان از آن استفاده کرد. همچنین برای حفظ اتومبیل و یا قایق نیز کاربرد دارد. میتوان از آن به عنوان بارانی، زیرانداز، چادر برای سرپناه، بادبان قایق، جمع کننده آب و غیره استفاده کرد.

*نصب سریع

*کمترین تجهیزات لازم

4-2 *متر طناب

*تیرکهای چوبی

*جهت باد را بررسی کنید.

چادر از پانچو (دو پانچو)

*برای جلوگیری از فرو رفتن در قسمت میانی از قالبی به شکل A در وسط استفاده کنید.

*جهت باد را بررسی کنید.

*این چادر میتواند دو نفره باشد.

*حلقه ها و سوراخهای این دو پانچو را در یکدیگر فرو ببرید تا محکم شود.

پانچو

پوششی جمع شونده و عالی که میتوانید در تمام طول سفر حتی در اتومبیل نیز از آن استفاده کنید. در موقع خرید پونچو ۲ عدد از آن تهیه کنید. چراکه حلقه و سوراخهای آن میتوانند به خوبی یکدیگر را محکم کنند.

پناهگاهی از درخت کج شده

نهال جوانی را پیدا کنید آن را آرام خم کرده و با طناب به یک درخت دیگر، و یا با میخ به زمین ببندید.

اگر کیسه خواب ندارید و فرصتی هم نیست که جانپناه بهتری درست کنید، با استفاده از کوله‌پشتی خود پاهایتان را بپوشانید.

پناهگاهی با کوله پشتی

پناهی برای استفاده در شرایط اضطراری و مواقعی که فرصتی برای پیدا کردن یا برپا کردن سرپناهی پیشرفته وجود ندارد و نیز زمانی که کیسه خواب به همراه ندارید. لایه ای پلاستیکی و یا یک کیسه در زیر خود قرار دهید تا رطوبت کف را کاهش دهید.

چادر بیوواک

فقط با یک لایه ضدآب، پانچو و یا یک چادر بارانی به آسانی ساخته میشود. اتصال یک چوب یا یک طناب در داخل چادر برای هدایت قطره های آب را از یاد نبرید. از صفحه های ضد آب و یا شاخه های سبز درختان به عنوان زیرانداز استفاده کنید. زیرانداز: زیرانداز باید همیشه کوچکتر از کف چادر باشند و هیچگاه نباید از لبه های چادر خارج شوند، چون در این صورت میتوانند در زمان توفان، آب باران را به خود جذب کنند.

تارپولین و پلیتن بافته شده (نوعی پلاستیک)

تارپولین وسیله ای همه کاره برای کمپینگ و نیازهای دیگر است. تارپولین های اولیه از پارچه های کتان سنگین (۲۲۷ گرم) درست شده اند که با پارافین و روغنهای گوناگون آغشته میشوند. این تارپولینها بسیار مقاومند، طول عمر بالایی دارند و به سختی تحت تأثیر نور آفتاب قرار میگیرند. باید برای جلوگیری از قارچ زدگی قبل از بسته بندی آنها را به خوبی خشک کرد. تارپولین های جدید از پلیتن بافته شده تشکیل شده اند که در برابر پارگی مقاومند. این جنس وزن کمتری دارد و سبک است. هرچند که این نوع از تارپولینها وقت تحت تأثیر اشعه ماوراء بنفش قرار میگیرند در اثر جریان مداوم باد پاره میشوند، به خوبی تارپولین های اولیه تا نمیشوند و سر و صدای زیادی

دارند.

زیراندازها

تارپولین به عنوان یک پوشش استفاده میشود، از آنجایی که ممکن است باد به راحتی به زیر آن بیاید از محکم بودن آن اطمینان حاصل کنید. اگر میخواهید با تارپولین جسمی سبک را بپوشانید آن را سنگین کنید در غیر اینصورت باد آن را با خود خواهد برد.

صاعقه

زمانی که پناهگاهی را در زیر درخت می سازید باید احتمال صاعقه زدگی را در نظر بگیرید. در موقع انتخاب درخت به عنوان سرپناه مطمئن شوید که تنها و بلندترین درخت آن منطقه نیست. در تابستان توفان به سرعت می وزد و ممکن است صاعقه قبل از توفان رخ دهد.

تارپولین - چادری در پشت سر

اگر تارپولین پهنی دارید میتوانید قسمت پایین آن را تا کرده و از آن یک زیرانداز بسازید. آن را به خوبی محکم کنید تا در صورت هر تغییر ناگهانی جهت باد از جا کنده نشود. یک زیرانداز تا شده اجازه ورود باد به زیر سرپناه شما را نمیدهد. مطمئن شوید که پناهگاه خود را بر روی حفره ای که احتمال سیل زدگی آن در زمان طوفان وجود دارد نساخته اید. کانالی مخصوص آب باران در کنار چادر بکنید.

تارپولین

یک سنگ صاف، یک توپ کوچک، دگمه، سکه ای بزرگ و غیره جسم را در زیر سطح چادر قرار دهید. مطمئن شوید که لبه تیزی ندارد که به پارچه آسیبی برساند. بند را محکم در زیر جسم ببندید. این مثل یک گیره عمل میکند.

تارپولین و بندها

چنانچه چادر شما به اندازه کافی حلقه و سوراخ برای نصب ندارد میتوانید از سیستم بند کردن استفاده کنید. این روش ساده، اقتصادی و در شرایط مختلف قابل استفاده است. یک سکه، سنگ و یا توپ کوچک میتواند مثل یک عامل نگهدارنده خوب عمل کند. مطمئن شوید که این جسم نگهدارنده تیز نیست در غیر اینصورت موجب پاره شدن پارچه میشود. از کاه، علفهای بلند و نی ها استفاده کنید.

دوخت مالزیایی

به دلیل اینکه آن را می‌توانید از طنابهای محکم، پوست حیوانات و غیره استفاده کنید.

بافتن با استفاده از دوخت مالزیایی

این دوخت بسیار آسان انجام میشود. استحکام و انعطاف زیرانداز، دیواره‌ها و سرپناهی که می‌سازید به اندازه، وزن و حجم مواد مورد استفاده شما و طناب اتصال دهنده آنها بستگی دارد. این روش بسیار اقتصادی است زیرا هنگام ترک سرپناه خود میتوانید طناب را بیرون کشیده و در مکان توقف بعدی با آن زیرانداز جدیدی بسازید.

بافتن نی‌ها و علفها: اسکلتی از تیرکها بسازید (مثل تصویر) و بندها را به تیرکهای رو به روی هم ببندید. (A) دسته‌ای دیگر از طناب را به یک ردیف تیرکها ببندید و سر دیگر آنها را به تیرکی افقی (B) آن را بلند کنید (B) و دستهای علف و کاه را به صورت افقی روی طنابها قرار دهید (A) چوب را پایین بیاورید (B) با زیر سطح طنابها (A) در این حالت اولین دسته علفها متصل شده است. (X) اکنون ادامه دهید.

علفهای بافته شده که میتوان از آن به عنوان سقف زیرانداز و یا بادبزنی برای یک کلک استفاده کرد.

چارطاقی با یک جسم منعکس کننده

به جهت وزش توجه کنید و بنا را طوری بسازید که دود آتش به وسیله باد دور شود.

چارطاقی

برای ساختن پناهگاهی مناسب و محکم به دو شاخه محکم و چند تا چوب نیاز دارید. یکی از کاربردی‌ترین پناهگاههای چند منظوره چارطاقی است که یک پناهگاه موقتی میباشد. سرخپوستان به این ساختار مات جین میگویند. برای ساختن چنین پناهگاهی به چوب، چاقو و زمان کافی نیاز دارید. البته میتوانید از مواد و اجسام مختلف و متنوعی استفاده کنید.

ساختار طاقی

چهارطاقی در بین درختان

چوبهای افقی شاخ و برگها را نگه میدارد.

چوبها و شاخه‌های سقف با طناب به هم وصل میشوند.

چوبهای افقی را با طناب یا ریسمان به هم وصل میکنند.

برای جلوگیری از ورود آب، سقف را با زاویه ۴۵ درجه یا بیشتر بسازید.

قاعده و چهارچوب تختخواب: تختخواب از شاخه های درخت، علف و برگها ساخته شده، برای کاهش رطوبت میتوان زمین را با پوست درختان و حیوانات پوشاند.

ساختن چارطاقی

از دو ستون ۶ تا ۸ فوتی (۲ یا ۳ متر) استفاده کنید. بهتر است این دو ستون انشعاباتی داشته باشند تا بتوان تیرهای افقی را در آن انشعابها قرار داد. تیرهای افقی را میتواند با طناب به هم وصل کنید. ستونهای عمودی را میتوانید به دو صورت تهیه کنید:

1) دو یا چند چوب که با طناب یا کف به هم وصل شده اند.

2) چوبهای شاخه دار.

پوشش سقف ها و دیوارها

این پوشش میتواند از کنده ها و قطعات بریده شده درختان باشد. برای محافظت در برابر برف به سقف محکمی نیاز دارید، پس باید این نکات را در نظر بگیرید:

کنده ها و قطعات چوب را طوری قرار دهید که لبه کنده ها به روی هم بیافتد مثل سفالهای سقفی اسپانیایی.

* با شاخه ها و ترکه های کوچکتر روی کنده ها را بپوشانید.

* بعد روی آنها را با علفها و چمنها بپوشانید.

* از برگهای پهن و بزرگ و شاخه های نخل استفاده کنید.

* از پوست درختان استفاده کنید.

طرز قرار دادن لایه های سقفی

لایه های مورد نظر را به خاطر اینکه خاصیت ضد آب بگیرد به صورت همپوشان روی هم بگذارید.

از پارچه های کرباسی قیراندود و عایق آب، بر پوششی روی بالهای پرنده و مواد پاراشوت میتوان برای پوشش ضد آب سقف و دیوار استفاده کرد.

ساختن کلبه ای با اجسام به درد نخور و اضافی

با چارطاقی تفاوت دارد. به خاطر اینکه پوشش این کلبه محکمتر است و از اجسام و اشیاء درون کلبه بیشتر محافظت میشود. یک در کوچک دارد و یک لایه نازکی عایق کاری سطح کلبه را

پوشانده است. ستون مرکزی سقف را باید به یک صخره یا تنه درخت یا هر چیز دیگری ثابت و محکم کرد. سقف از چوبهای کوچکتری ساخته میشود. طرز قرار گرفتن چوبها شیب دار است. روی چوبهای سقف هر چیزی که در دسترس است بپوشانید مثل علفها، پوشال، شاخه های درختان، تکه های خشک چمن و غیره.

این لایه ها از سقف باید ۲ تا ۴ فوت ضخامت داشته باشد که بسته به درجه هوا متفاوت است. سعی کنید شیب سقف را طوری بسازید که در برابر باد مقاوم تر باشد.

محصور کننده باد

بین دو ردیف چوب موازی اجسام اضافی را بریزید طوری که در کنار هم قرار بگیرند. این دیوار برای شکار کردن نیز کارایی دارد.

لباس و پناهگاههای کاهی

این نوع درخت مخصوصاً برای ساختن سقف در مناطق انگلیسی و ایرلندی دیده میشود. اگر به درستی زهکشی و مراقبت شود چندین سال عمر میکنند.

میتوانید در ساختن شئل، پتو، تختخواب، روکش در و بادبان از پوشال و کاه استفاده کنید. در این موارد چهارچوب و اسکلت اینها باید از مواد انعطاف پذیر باشد و علفهای پوششی باید با کیفیت باشد و به صورت دسته های کوچک دسته بندی شده و بعد به چهارچوب اصلی وصل شود.

از این روش میتوانید بر روی سقف استفاده کنید. ابتدا با چوب چهارچوبی بسازید. چوبهای افقی را میتوانید با طناب یا ریسمان های ساخت دست به صورت مشبک به هم وصل کنید.

نوع کاه یا پوشال

علفهای بلند بهتر است زیرا عایق مناسب تری است و به آسانی گره میخورد و باران در روی آن سرخورده و پایین میریزد.

توال

در گردش و کمپ پیدا کردن مکان مناسب توال بسیار مهم است. توال باید حداقل ۱۵۰ فوت (۵۰cm) از کمپ یا اردوگاه و رودخانه فاصله داشته باشد. آب را نباید آلوده کنید.

چادر لاستیکی

یکی از بهترین چادرهای سفری در صحرا و کمپ است .

*وزن آن کم و به آسانی برپا میشود.

- *فرش مشمعی و نفوذناپذیر لازم نیست.
- *ارتفاع آن ۹ فوت است.
- *مدل یک نفره آن $m4/2$ است.
- *مدل دو نفره آن $m 7/3$ است.
- *صخامت آن ۴ میل یا حتی نازکتر است.
- *بلندی طناب $m 8$ است.

لباس پوشالی

از شاخه های نازک انعطاف پذیر اسکلتی بسازید. شاخه ها را با ریسمان به هم ببندید. بعد دسته های پوشال و برگ را به صورتی که قبلاً گفتیم به اسکلت وصل کنید.

قالبهای کاه- گلی

کاه و گل را میتوان با هم ترکیب کرده و با مخلوط خمیری اینها فاصله بین صخره ها و کنده ها را پر کرد. اگر شما در آب و هوای گرم تابستان هستید میتوانید با استفاده از قالبهای چوبی مدل خشتی این ترکیب را درست کنید.

ترکیب گل و کاه را داخل قالب بریزید و بگذارید تا در آفتاب خشک شود. برای ساختن خشت بیشتر این عمل را تکرار کنید. میتوانید با این خشتها، منقل آتش و یا حتی یک چهار دیوار کوچک بسازید.

خشتها باید طوری ساخته شوند که آب باران از روی آن رد شود، مثل سقف طاقی خانه های قدیمی.

پناهگاه با استفاده از درختان جوان

اگر شما در منطقه ای هستید که درختان جوان و کوچک زیادی دارد، دو ردیف از درختان را انتخاب کنید. آنها را از شاخه و برگ پاک کنید و درختان بین این دو ردیف را ببرید. آنها را به حالت گنبدی به هم وصل کنید. تونلی درست میشود که میتوانید روی آن را بپوشانید.

پناهگاه مسطح پلاستیکی

در مناطقی که چوب در دسترس نیست، سنگها را میتوان به شکل U مرتب کرده و روی آن را با تخته یا پارچه کرباسی پوشاند.

ننوکر بایسی یا توری آمریکایی

با استفاده از دو طناب و چوب به تنه درخت بسته میشود. باید از دو طرف محکم بسته شود. برای خوابیدن و استراحت مناسب است.

کلبه حصیری مخروطی شکل سرخپوستان

در مناطقی که مواد ساخت و ساز کمیاب است، دیده میشود.

*از سه تیرک چوبی استفاده کرده و آنها را از بالا با تسمه به هم وصل کنید. اگر امکان یافتن حصیر روی آن وجود ندارد برای روکش آن از کاه و علفهای بلند استفاده کنید. در این حالت باید از تیرهای چوبی بیشتری استفاده شود.

*دور و اطراف کلبه را شاخ و برگ و تکه سنگهای کوچک و بزرگ بچینید و برای محافظت بیشتر تکه پارچه، چرم و یا حصیرهای بافته شده را روی کلبه ببندازید. مطمئن شوید که شیب دیوارها آن قدر هست که آب باران را در خود نگه نداشته و به پایین هدایت کند.
*برای اینکه نور و گرمای خورشید بیشتر وارد کلبه شود در آن رو به شرق میسازند.

حمام در کمپ

چهارچوبی شبیه خیمه سرخپوستان بسازید. این گونه حمام کردن با حس خاصی همراه است ممکن است احساسی را که در خانه دارید به شما دست دهد.

پوست درخت

هزاران سال است که از این ماده برای روکش استفاده میشود. پوست درخت در موارد زیر نیز کاربرد دارد: پناهگاه سازی، قایقهای کوچک و باریک، لباس، کاغذ پوستی، روشن کردن آتش، مشعل و به عنوان ظرف آب.

دو خط افقی ۵۰ سانتیمتری روی پوست درخت بکنید و با خط عمودی آنها را به هم وصل کنید یک پوست درخت مستطیل شکل بدست می آید. سعی کنید که برش های شما عمیق نباشد چون ممکن است به درخت صدمه بزنید.

خیمه کروی مغولها

خیمه های کروی، خانه چهار فصل مردم آسیای مرکزی است. در این مناطق چوب خیلی کم است. مردم با گله هایشان کوچ میکنند بنابراین آنها به اتاقهایی ساده و سبک نیاز دارند که به راحتی قابل حمل و جابجایی باشد. این خیمه ها از تیرکهای چوبی درست شده که با تسمه به هم وصل میشوند. روکش آن پوست حیوانات است. در ورودی هم از پوست یا فرش تشکیل شده

است.

بستن چوبها

دو یا سه چوب در روی زمین و در کنار هم قرار دهید. طناب را ۵ تا ۱۰ دور به دور چوبها بپیچانید. دو دور آخر طناب را به طور عمودی بین چوبها بپیچانید و آن را محکم گره بزنید. مطابق شکل. (شاید پیش خود فکر کنید که امکان باز شدن طنابها وجود ندارد اما وقتی که روکش انداخته شود و چادر برپا شود خواهید دید که چوبها محکم سر جای خود قرار دارند.

خیمه یا چادر سرخپوستان

مردم صحرانشین چادرها و خیمه های متنوعی میسازند. در استپهای آسیایی هم از این چادرها استفاده میشود. چوبها به شکل راست یا خمیده است مثل چادرهای کروی قرقیزهای آسیایی. روی چوبها را میتوان با اجسام زیر پوشانده مثل پاراشوت، مواد بافته شده مثل حصیر، شاخه و برگ درختان، پوست حیوانات، پوست درختان یا مواد جدید و مدرنی که تازه به کار برده میشود. این چادرها خیلی آسان و سریع برپا میشود و میتوان فضایی را برای آتش روشن کردن در آن تعبیه کرد. درجایی که چوبها به هم وصل شده اند سوراخی برای تهویه هوا و عبور دود به وجود می آید.

خیمه پاراشوت چند تیرکی

*از ۳ یا بیش از ۳ چوب ۱۰ تا ۱۵ فوتی (3 m) تا ۵) استفاده کنید.

*تهیه و برپا کردن آنها سریع و آسان باشد.

شرایطی را برای محافظت در تابستان و زمستان تعبیه کنید.

*بیرون آمدن از آن راحت باشد.

*چند نفر همراه با وسایل شان بتوانند در آنجا بمانند.

*قسمت پارچه ای و روکش آن سوراخی وجود داشته باشد که دود آتش از آنجا بیرون بیاید.

برپا کردن یک خیمه پاراشوت

A. سه تیر چوب را انتخاب کنید و از انتها به طناب به هم وصل کنید و به صورت سه پایه روی

زمین قرار دهید.

B. چوبهای دیگری را میتوان به سه پایه اصلی اضافه کرد بدون اینکه آنها را با طناب به هم ببندید

فقط آنها را به سه چوب اصلی تکیه دهید.

C. در چادرهای کوچک نصف پاراشوت را چین داده یا آن را تا بزنید. اما در چادرهای بزرگ کل پاراشوت را روی تیرکهای چوبی پهن کنید. دو چوب اضافه برای کنار زدن پاراشوت از روی سوراخی که تهویه هوا و دود است در نظر بگیرید. با این چوبها میتوان اندازه سوراخ را کوچک و بزرگ کرد. برای آتش روشن کردن در چادرها اندازه سوراخ باید ۱ تا ۲ فوت باشد. در چادر باید نسبت به وزش باد زاویه ۹۰ درجه داشته باشد و اگر امکان دارد به دلیل تابش نور خورشید رو به شرق باشد.

چادر تختخوابی کرباسی پاراشوتی

شما در زمین مرطوبی هستید و یک پاراشوت بعلاوه چند طناب پاراشوت در دسترس است. از وسط چادر پاراشوت را با طناب به دو درخت محکم ببندید. چهار گوشه آن را به چهار میخی که در زمین کوبیده شده ببندید. تختخواب کرباسی را به دو درخت ببندید. قسمتی از نو را میتوانی روی خود بیاندازید تا از حشرات در امان بمانید.

چادر سی اکس (Sioux)

یک مدل از چادر سرخپوستی در شکل مجاور نشان داده شده است. صحرائشینان دشتهای وسیع هندوستان به دنبال گله های گاو وحشی بودند، به خاطر همین به پناهگاههای قابل حمل نیاز داشتند که بتوانند با خانواده در آن ساکن شده و به اندازه کافی در برابر بادهای زمستانی مقاوم باشد. پوست گاوها را مثل شکل کناری به هم می دوزند. در زمستان چادرها را با پوست گاو می پوشانند. آنها حتی داخل چادرهایشان یک مذبح داشتند. در تمام چادرها محل روشن کردن آتش نیز وجود داشت. دیوارهای بیرونی چادرها را هم با تصاویری از صحنه های جنگ، پرندگان و حیوانات تزئین میکردند.

چادر تکیه شده بر درخت

چادر پاراشوتی یک تیرکی

برای تهیه این چادرها میتوانی از نصف یک پاراشوت استفاده کنید. میتوانی پاراشوت را نصف کرده یا این که آن را تازده تا دیوار دو لایه شود. زمان برپا کردن چادر باید دو مسئله را مدنظر داشته باشید:

1) چادر عمود بر مسیر باد باشد.

2) حدالامکان در رو به مشرق باشد.

چادر ننوی - پاراشوتی

این یک چادر یک نفره ننوی است که بین دو درخت برپا میشود. یک میله افقی به چادر وصل است که به چادر شکل خاصی میدهد. این چادر بالاتر از سطح زمین است. شما را از گزند حیوانات محافظت میکند میتوان با شمع کوچکی آن را گرم نگه داشت. اما این چادر در برابر بارش برف مقاوم نیست.

اتاقک عایق کاری شده مدل تراپر

این بنا ساختار پایداری دارد، و اگر در مکان نامناسبی ساخته شود جابجایی آن مشکل میشود. بنا کردن آن سخت است، بهتر است در موقعیتی نزدیک آب برپا شود. بهترین نقطه برای تعیین جهت باد قسمت رأس یا دماغه است حشرات کمتری در آن ناحیه جمع میشود و در جریان آب خطر آن کمتر است. دو لایه کردن پارچه کرباسی سقف باعث استحکام عایق کاری و ضد آب شدن سقف میشود. برای ساختن چنین اطاقی به کنده های راست 10-20 cm احتیاج است.

پناهگاه ساحلی

- * در برابر خورشید، گرما، باد و باران از شما محافظت میکند.
- * بالاتر از مد دریا ساخته شود.
- * برای کاهش اشعه خورشید پناهگاه را رو به شمال ساخته شود.
- * برای استراحت کردن باید طول و عرض مناسب داشته باشد.
- * برای ساختن سقف باید چوبهای آب آورده را جمع آوری کنید و نیز میتوانید به عنوان وسیله کندن هم مورد استفاده قرار گیرد.
- * حفره یا گودالی را بکنید به طوری که سه طرف آن شن باشد.
- * سقف مشبکی از چوبهای آب آورده بسازید و روی آن را هم با برگهای بزرگ، شاخه های ریز و کوچک، گیاهان آبی، پارچه کرباسی و غیره بپوشانید. میتوانید از ماسه و شن به عنوان آخرین روکش استفاده کنید در صورتیکه پوشش مواد سقف متراکم بوده و تحمل وزن اضافی را هم داشته باشد.
- * برای کف و تختخواب از علفها یا برگها استفاده کنید. مطمئن شوید که شما را از رطوبت شنها محافظت میکند.

پناهگاه بیابانی

شبیبه به پناهگاه ساحلی است.

*مقدار زمان و انرژی که صرف میکنید بسیار مهم و قابل توجه است زیرا که در بیابان با کمبود آب مواجه هستیم.

زمین بالایی: با استفاده از یک پاراشوت، پارچه کرباسی و غیره میتوانید به آسانی یک پناهگاه بسازید. تخته سنگی را پیدا کنید و یا اینکه یک تپه سنگی درست کنید که یک طرف پناهگاه شما بشود. تپه سنگی باید در جنوب پناهگاه قرار بگیرد. دو طرف دیگر آن را هم به همین صورت میتوانید بسازید.

زمین زیرین: یک پناهگاه با طراحی خوب و مناسب میتواند گرمای ۳۰ درجه وسط روز را کاهش دهد. برای ساختن این نوع پناهگاهها به انرژی فراوانی نیاز است بنابراین بهتر است در طول شب ساخته شود.

*یک منطقه کم ارتفاع یا چاله ای به عمق 45-60 cm را در نظر بگیرید. برای چاله کردن از یک تخته چوب استفاده کنید.

*سه طرف پناهگاه با دیواره های شنی محصور شده است.

*روی پناهگاه را بپوشانید. بین دو لایه سقفی اگر ممکن است فضایی 40 cm بگذارید این عایق مناسبی برای گرماست. روکش آخرین میتواند از شن یا سنگ باشد.

پناهگاه چمنی

این نوع ساختار بیشتر مورد استفاده مهاجران آمریکای شمالی است. اینها در مناطقی بیشتر ساخته میشود که درخت وجود نداشته باشد. ابزار مورد نیاز یک چاقوی بزرگ و سنگین یا تبر است. روش ساخت آن مشابه ساخت و سازهای خشتی و آجری است. ساختن این نوع پناهگاه به عوامل زیر بستگی دارد:

(1) تعداد نفراتی که در آن اسکان میکنند.

(2) مدت اقامت

(3) آب و هوا (اقامت در پاییز و زمستان با بهار و تابستان فرق دارد به علاوه باید این را هم در نظر

بگیریم که به اجاق و آتش نیاز است یا نه)

(4) استفاده از مواد و ابزار موجود در دسترس

شما میتوانید یک چارطاقی کوچک یا کلبه اسکیمویی یا خانه کوچکی بسازید.

هر تکه کلوخ چمنی بریده شده به اندازه 15 46 cm است.

کلوخها چمن یا علف با خاک و ریشه گیاه همراه است که باعث استحکام و ثابت نگه داشتن کلوخها میشود.

این شکل یک خانه خانوادگی ساخته شده از چمن است. سقف آن ترکیبی از چوب و کاهگل

است.

جاگذاری میخ ها

انواع میخها

راز کوبیدن میخ در زمین بسیار مهم است. اگر میخی به درستی و در مکان مناسب کوبیده شود مزایای زیر را خواهد داشت:

(A) چادر در باد و توفان لرزش کمتری دارد.

(B) مطمئن می شوید که چادر در برابر توفان مقاوم و پابرجاست.

کلبه کنده ای یا تیر چوبی

این نوع بنا توسط ساکنین جنگلهای مناطق معتدل ساخته میشود. با کنده ها میتوان کلبه ای محکم و مقاوم ساخت. کنده ها به ترتیبی که در شکل نشان داده شده در هم چفت و محکم میشوند و ترکیب گل و کاه را به منظور عایق کاری بین کنده ها می ریزیم. شکل و طرح سقف مهم است به دلیل اینکه سقف روی دیوارها قرار میگیرد و باید باران در روی آن سرازیر شود و به پایین بریزد.

تنظیم کردن با طناب یا سیم

برای محکم کردن چادرها، خیمه ها و پناهگاهها استفاده میشود.

تنظیم کردن خمیدگی و پیچ سیم یا طناب

با گیره زدن پایین و بالای طناب میتوانید آن را محکم و تنظیم کرد.

آخرین راه حل زمستانی

اگر میخ در دسترس نیست یا اینکه زمین یخ زده است یا میخ در زمین فرو نمیرود، میتوانید از این روشهای بالا استفاده کنید.

محافظت از چادر در هوای سرد

برای برپا کردن چادر در آب و هوای سرد باید بهترین روش را در نظر گرفت. در شکل طرز بستن و برپا کردن چادر و یک نوع روش خاص نشان داده شده است. در این روش خاص تیر چوبی در برف فرو میرود تا وزن چادر را تحمل کند.

گره سف کننده: به شما این اجازه را می دهد که بدون باز کردن طناب اندازه آن را تغییر دهید.

گره گل میخکی: میتوانید اندازه آن را با بالا و پایین کردن تغییر داد و یا جابجا کردن تیر چوب

میتوان چین و چروکهای چادر را از بین برد.

چادر دوبرل مخصوص سرخپوستان کارگر

کارگران سرخپوست در توابع شرقی شمال آمریکا زندگی میکنند. ساختار چارطاقی دوبرل شبیه به چارطاقی زنده مانی است با این تفاوت که چارطاقی دوبرل بزرگتر است. از چهارچوب چوبی ساخته شده که روکش آن از پوست درخت و یا پوست حیوانات است. معمولاً برای یک خانواده ساخته میشود. میتوان آتش کوچکی در آن روشن کرد. دود آتش از بین مواد لایه لایه سقف بیرون می آید.

تقریباً زیرزمین

خانه ای که در عمق دو تا سه فوتی زمین ساخته میشود. سقف را با ستون نگه میدارند. تیرهایی روی ستونها قرار میگیرند و روی آنها را با شاخه و برگ درختان، علفها می پوشانند. سوراخ تهویه هوا در وسط سقف ایجاد میشود که به عنوان درهم کاربرد دارد. در فصل زمستان سوراخ را با پوست می پوشانند.

اسکیموهای آلاسکا و سرخپوستان آتاپاسکا

اسکیموهای آلاسکا و قبیله های همسایه از این نوع ساخت استفاده میکنند. با کنده های افقی چهارچوب و بدنه ساخته میشود. سقف را با تخته های مستطیلی شکل می پوشانند به منظور روشنایی و بیرون رفتن دود و تهویه هوا حفره ای را در وسط سقف ایجاد میکنند. چهارچوب را به وسیله شاخه و برگ، علف، خاک می پوشانند. سطح راهروی ورودی پایین تر از اطاقک است. اطاقک محکمتر و مقاومتر از دهلیز است. در هوای سرد زمستان با پوست در را می پوشانند. این ساختار خیلی به خانه اسکیموها شبیه است. کف اطاق را با پوست و خز می پوشانند. این ساختار خیلی به خانه اسکیموها شبیه است. کف اطاق را با پوست و خز می پوشانند. اطاق معمولاً کمی بزرگ است و برای خانواده های کم جمعیت مناسب است.

خانه های بلوک برفی اسکیموها: اسکیموهای مرکزی

این نوع خانه ها، محل اقامت دائمی اسکیموها در زمستان است و معمولاً بزرگ و برای خانواده های پر جمعیت ساخته میشود. در ورودی این بنا طوری است که برای ورود باید خم شد و با دست و زانو وارد شد. قسمت تونلی در ورودی باعث شکستن باد و سرما میشود و گرما را بهتر و بیشتر در خانه نگه میدارد. هوای داخل تونل خیلی سرد است. در هوای خیلی سرد و

بادهای قوی پوستهای خام و دباغی نشده را در طول تونل آویزان میکنند.

خانه های گنبدی اسکیموهای شرقی

اسکیموهای شرقی از ساختار گنبدی رو به بیرون استفاده میکنند. سقف های گنبدی با استفاده از استخوانهای نهنگ و تخته چوب یا تخته سنگ ساخته میشوند. روی بنا را تا ارتفاع ۵ فوت (۱.۵ m) با علف یا سنگ می پوشانند. در ورودی مثل تونل ورودی کلبه اسکیموها پایین تر از سطح اطاق ساخته میشود.

چنین بنایی در هر زمستان قابل استفاده است. این بنا برای همه است و متعلق به کسی است که در اول فصل در آنجا ساکن میشود.

اسکی گان: کری

کری بیشتر مورد استفاده سرخپوستانی است که در سواحل جیمز در جنوب سواحل هادسون زندگی میکنند.

آنها میتوانند در همه سال حتی در سرمای و بادهای شدید در آن زندگی کنند. در این ناحیه درختان تندرا وجود دارد. کنده های درخت برای ساختن خانه هایی نیمه مخروطی تقریباً شبیه خیمه سرخپوستان استفاده میشود. در هوای سرد زمستان برای عایق کاری بهتر میتوان از دو یا سه لایه پوست استفاده کرد. این بناها ممکن است راهرو یا دهلیز هم داشته باشند.

در وسط اتاقک آتش روشن میکنیم تا دودش از سوراخ کوچک وسط سقف بیرون برود. این سوراخ دودکش نیست اما کنده های روی هم در مرکز چادر حفره کوچکی درست کرده اند. کف اتاق را با پوشال و برگ صنوبر می پوشانند و روی اینها هم پتو یا پوست می اندازند.

خیمه اجیوا

خیمه ای سرخپوستی است که روی آن را با پوست درخت و تکه های پوست حیوانات می پوشانند. برای ثابت نگه داشتن این پوستها از بیرون روی آنها را کنده و تیر چوبی قرار میدهند. دود آتش از حفره وسط خیمه بیرون می آید.

خیمه ویگ وان

این بناها در نزدیکی دریاچه بزرگ شرقی ساخته میشوند و به هم وصل میشوند. برای روکش چوبها از پوست درختان، پوست حیوانات و حصیر بافته شده استفاده میشود.

خانه ها یا کلبه های زمینهای چمنزاری

چهارچوب اصلی آن از تیرکهایی است که روی آن را با کنده های افقی می پوشانند. روی کنده‌ها را با پوشال، علف می پوشانند و روی اینها خاک می ریزند. کف کلبه یک تا دو فوت پایین تر از سطح زمین است و کنده های تخت و صاف کف کلبه را پوشش میدهند (داخل کلبه‌های گاه به عمق بیش از ۴۰ فوت (m 13) می رسد.م).

خیمه مسطح

خانه ای مناسب است که به روی چمنزار برپا میشود. حمل و نقل آن راحت است. روکش اینها از جنس پوست بوفالو بوده ولی در دهه ۹۰ وقتی که پوست گاو بوفالو کمیاب شد از پارچه کتان استفاده میکردند. این روکشها به تیرکهای چوبی دوخته می شد. در زمستان کف را هم با پوست بوفالو می پوشانند. وقتی که زیستگاه گله‌های بوفالو تغییر میکند به دنبال آنها قبیله هم حرکت میکند و سگها کنده ها را با پوستهای بوفالو حمل میکنند و زمانی که درخت به اندازه کافی نباشد از کنده ها دوباره استفاده میکنند.

خانه های ایروگاس با طول زیاد

سرخپوستان ایروگاس در خانه های بزرگ زندگی میکردند. طول این خانه ها ۸۰ فوت (m24) بود. کف خانه را با چوب می پوشانند و چوبهای دیوار بر اینها سوار میشوند. برای سقف هم از یک سری چوبهای خمیده استفاده میکردند، اسکلت اصلی خانه با پوست درخت پوشانده میشود که مانند تخته کوبی لایه لایه روی هم قرار میگیرند. دود آتش و گرمای آتش از روکش پوستی عبور میکند. خانواره ها به طور جداگانه در اتاقک‌هایی که در دو طرف سالن وجود دارد ساکن میشوند. در اتاقکها سکوهایی برای خواب وجود دارد. آتش در وسط سالن روشن میکردند.

ساحل شمال شرقی اقیانوس آرام

این یک نوع خانه است که چند خانواده در آن زندگی می کردند. اسکلت اینها از کنده درخت بوده و روی آنها را با پوست درخت و تخته می پوشانند. طول بعضی از اینها تا ۶۰ فوت (m 18) هم می رسد. خانواده هایی که در این کلبه ها با هم زندگی میکردند در به دست آوردن غذا و درست کردن قایقهای چوبی بزرگ با هم همکاری میکردند اما به طور جداگانه غذا درست میکردند. بومی های ساحل شرقی هم زندگی مشابه اینها داشتند فقط مدل چیدمان سقف خانه‌هاشان متفاوت بوده است.

خانه های جمعی دهکده سرخپوستان

ساختمانهای آپارتمانی بزرگی که صدها نفر در آنجا ساکن میشدند. بناهایی با سقفهای مستطیلی که از تیرکهای چوبی محکم با ترکیب گل و سنگ ساخته میشد. این خانه ها چند طبقه بودند که گاهی به ۵ طبقه یا بیشتر هم می رسید که با نردبان طبقات به هم مرتبط بودند. روستاهای شرقی، با سنگ خانه می ساختند که روی آن را با گل و سنگ و خاک رس می پوشانند. مردم برخی نواحی از مخلوط گل رس و علف خانه می ساختند.

خیمه های مخروطی: کنا

این خیمه ها را با پوست درخت، پوشال و چوب می پوشانند. تپه های سنگی و شنی را در نزدیک خیمه به عنوان بادشکن درست می کردند. انواع مختلفی داشتند مثل: سقف بلند، سقف گنبدی، سقف مسطح، سقف مستطیلی که سقف هر خانه به آب و هوای منطقه بستگی دارد.

سرخپوستان کالیفرنیا

مردم این مناطق خانه هایی کاه گلی می ساختند. گاهی اوقات دیوارها را با گل می پوشانند تا وقتی خشک شد مثل دیوارهای گچ کاری شده صاف باشد. سقف این بناها مخروطی یا گنبدی شکل است که بعضی اوقات با پوست درخت و کاهگل پوشش داده می شد.

جنوب می سی سی پی و دشتهای مرکزی

این خانه به خانه های ایروگاس شباهت دارند به استثنای سقف که به جای این که گرد باشد دارای شیب است. دیوارها از چوب ساخته شده اند که روی آن را با گل و کاه می پوشانند. سقف آن هم از پوست درخت و پوشال و کاه درست شده است به طوری که باران از آن سرازیر شود. وسط خانه آتش روشن میکنند. خانه های زمستانی این مدل، زیرزمینی است.

خانه های کاه گلی و علفی در جنوب

این مدل خانه مشابه خیمه های مخروطی است با این تفاوت که یک چهارچوب چوبی به سمت داخل خم شده و چوبها از مرکز به هم وصل شده اند. چوبهای افقی با فاصله از هم قرار میگیرند و روی آنها را با علف می پوشانند. برای نگه داشتن علفها از چوبهایی استفاده میشود که در سطح بیرونی به کار میروند. آتش را در وسط خانه روشن میکنند و دود از میان پوشالها و علفها بیرون می رود.

کلبه سرخپوستی: مدل سوئیت

این خانه ساختار گنبدی کوچکی دارند. چوبهای خم شده با پوست حیوانات، پتو و شاخه و برگ درختان پوشانده میشوند. برای گرم کردن خانه با آتش، سنگها را گرم میکنند سنگهای گرم را به داخل کلبه می‌برند و روی آن آب می‌ریزند. با این کار بخار گرمی ایجاد میشود. گیاهان شیرینی را نیز روی سنگها می‌گذارند تا بخار خوش بو و معطر شود. برای حمام کردن این کار در کلبه انجام میشود. در هوای مساعد نیز خود را در رودخانه می‌شویند

سرپناهی از برگ نخل - انارک